

cosmopolis πρόσωπα

Η Αθήνα του Χωμενίδη

Αυτό το διάστημα ετοιμάζετε την επανέκδοση του «Σοφού Παιδιού» (Πατάκης). Θα δούμε κάποιες αλλαγές;

Είναι το ίδιο και αναλλοίωτο. Βλέπω κάποιους μεγαλύτερους που έχουν πάθει πρεσβυωπία και δεν μπορούν να το διαβάσουν. Θεώρησα λοιπόν ότι πρέπει να τυπωθεί με μεγαλύτερα γράμματα για να τους καλύψει. Επίσης, είχα απωθημένο να μπει στο εξώφυλλο ένας πίνακας που είχε φτιάξει στο παρελθόν ο Δημήτρης Παπαϊωάννου. Και πιστεύω ότι του αξίζει μια πλήρης έκδοση. Του βάλουμε καινούριο... κοστούμι και έτσι δίνουμε την ευκαιρία να

Ο Χρήστος Χωμενίδης αγαπά την Αθήνα με τα καλά και τα άσχημά της. Κάναμε μια βόλτα με το γνωστό συγγραφέα στο Κολωνάκι και μας μίλησε για την πόλη όπου ζει και ζούμε.

το διαβάσουν και άλλοι. Ωστόσο, ετοιμάζω και το νέο μου βιβλίο με τίτλο «Τήνελλος», που η ιστορία του δεν διαδραματίζεται στη σημερινή Ελλάδα, αλλά σε εκείνη του 8ου π.Χ. αιώνα.

Πόσο διαφορετικά αισθάνεστε ότι ζείτε σήμερα σε σχέση με εκείνη την εποχή;

Όσο περνάει ο καιρός αντιμετωπίζεις όλο και λιγότερα πράγματα σαν καινούρια. Δεν πρέπει να αφήνεις όμως στη ρουτίνα. Πρέπει να ψάχνεις το απροσδόκητο, το φρέσκο. Έχω δώσει στον εαυτό μου το δικαίωμα να κάνει ό,τι αισθάνεται. Μεγαλώνοντας δεν πρέπει να μασάς τα λόγια σου.

Τι σας εμπνέει στη συγγραφή ενός βιβλίου;

Τα πάντα. Καλλιτέχνης σημαίνει ευαίσθητος δέκτης.

Θεωρείτε ότι το γράψιμο είναι μια περιπέτεια;

Οποιοσδήποτε άνθρωπος δημιουργεί κάτι, ακόμα και ένας μαραγκός, παρεμβαίνει στην πραγματικότητα, γιατί η πραγματικότητα, έτσι όπως του έχει δοθεί, δεν του αρκεί.

Πώς σας αρέσει να περνάτε τον ελεύθερο χρόνο σας;

Μια ευγενής φιλοδοξία του ανθρώπου είναι να μη βάζει σύνορο και να λέει: «Από εδώ ο ελεύθερος χρόνος και από εκεί ο... σκλαβωμένος». Ακόμα και τον ύπνο τον θεωρώ δραστήριο. Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να βρίσκουμε τη χαρά και τη δημιουργία σε κάθε δραστηριότητά μας.

Πού αρχίζει και πού τελειώνει η δική σας Αθήνα;

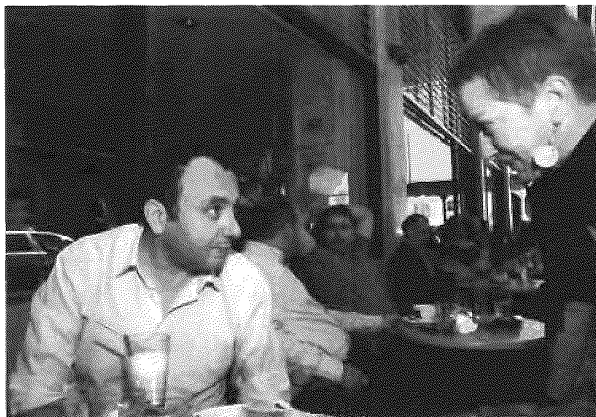
Κινούμαι παντού. Μένω στην Ευελπίδων, και επειδή έχω περάσει όλα μου τα χρόνια στην περιοχή της Κυψέλης, βλέπω την Αθήνα να αλλάζει σε πολλά σημεία, αλλά ταυτόχρονα να παραμένει συναρπαστική.

Κάνετε βόλτες στην Αθήνα;

Το να περπατήσεις στη σημερινή Αθήνα είναι σχεδόν αδύνατο γιατί είναι γεμάτη από μηχανάκια, ακαθαρσίες και τραπεζάκια στα πεζοδρόμια... Κυκλοφορώ κυρίως με το μετρό και το τραμ, το οποίο βρίσκω αργό αλλά παράλληλα ρομαντικό.

Ποια είναι τα στέκια σας;

Έχω να καταγγείλω το εξής: Δεν υπάρχει η δυνατότητα να φάει κάποιος κάπου ένα ωραίο φαγητό μαγειρεμένο φραγκό. Παντού συναντάς την trendy κουζίνα. Μου αρέσει το Κεντρικόν στην Κολοκοτρώνη, όπου μπο-

ρείς να απολαύσεις φρικασέ και παπουτσάκια, ή το Ιντεάλ, που έχει καταπληκτική συναγρίδα με μαγιονέζα.

Θεωρείτε ότι η Αθήνα μιμείται τη ζωή των άλλων πόλεων ή έχει ένα δικό της, αυθεντικό ύφος;

Θεωρώ ότι οι αθηναίοι νομίζουν ότι ζουν στη Νέα Υόρκη. Μιμούνται. Είναι λίγο «πιθηκώδης», αλλά τους διαφεύγει ότι με τα εδώ εισοδήματα δεν θα μπορούσες να ζεις, για παρά-

δειγμα, στο Μανχάταν και στο Σόχο. Δεν θα σου έφταναν με τίποτα τα χρήματα.

Τι θα αλλάζατε στην Αθήνα;

Πιστεύω ότι κάποια κτίρια πρέπει να γκρεμιστούν. Θέλω να υπάρχουν ποδηλατόδρομοι, περισσότεροι ελεύθεροι χώροι και πιο πολλοί σταθμοί του μετρό. Και δεν θέλω πια τόσες εκδηλώσεις από το Δήμο Αθηναίων. Μου αρκεί να μαζεύει τα σκουπίδια από την πόλη.

Μαρία Κωνσταντοπούλου